

Nr 713

Av herr **Ericsson** i Näs, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 215, angående åtgärder i prisreglerande syfte på jordbrukets område under återstoden av produktionsåret 1955/1956.*

Enligt propositionen nr 215 skall av de 100 milj. kronor, som i form av statliga tillägg skall tillföras jordbruket, 58 milj. kronor anslås till arealbidrag inom de områden, som drabbats av de svåraste skörde-skadorna. Preliminärt har arealbidraget beräknats till cirka 50 kronor per hektar inom de områden, där skörde-skadan överstiger 35 procent av normal skörd och till cirka 25 kronor per hektar inom de områden, som uppvisar skörde-skador på mellan 25 och 35 procent av normal skörd. Dessutom skall det sistnämnda bidraget utgå inom Norrbotten och delar av Västerbotten.

Som grundval för den närmare avgränsningen av de arealbidragsberättigade områdena skall ligga en särskild utredning. Enligt vad jag har mig bekant, har man vid de beräkningar, som inom jordbruksnämnden gjorts beträffande fördelningen av arealbidragen, som ett första led utgått från länen som enheter. Därvid har skörde-skadorna bedömts i länens s. k. naturliga jordbruksområden tagna som helhet, varvid årets skörderapporter per den 1 oktober jämförts med normalskörden, d.v.s. genomsnittet för den senaste 10-årsperioden. Nästa led i beräkningarna har varit en finjustering i första hand för gränsområdenas del. Man har härvid räknat med minskade enheter, nämligen områden innefattande 10 församlingar. På grundval härav har en utjämning förutsatts i gränsområdena, vilket förslag utsänts på remiss till lantbruksnämnderna. Sedan lantbruksnämndernas yttranden inhämtats, har en sista justering gjorts. Vid denna justering har det visat sig, att ytterligare cirka 4,5 milj. kronor skulle ha erfordrats för utlämnande av arealbidrag i den utsträckning som lantbruksnämnderna bedömt erforderlig. Man har därför räknat med att vissa nedprutningar måste ske inom vissa distrikt, där siffermaterialet icke ger anledning antaga, att skörde-skadorna varit av så svår beskaffenhet. Härigenom skulle vissa gränsområden få lägre arealbidrag eller bli utan sådana.

Det kan naturligtvis icke undvikas, att en sådan gränsdragning alltid blir ett synnerligen besvärligt problem. De gränsområden, som enligt den nämnda justeringen icke skall bli berättigade till erhållande av arealbidrag, torde kunna anföra starka skäl för att arealbidrag borde tillföras dem. Detta synes särskilt vara fallet med vissa gränsområden inom norra Kalmar län.

Enligt min mening bör arealbidrag utgå i enlighet med den bedömning, som gjorts av lantbruksnämnderna. En sådan lösning torde motsvara den ersättning, som man avsett att tillföra jordbruket i de svårast skördeskadade områdena. Härför erfordras visserligen en ökning av reservationsanslaget med 4,5 milj. kronor. Ur statsfinansiell synpunkt bör emellertid icke invändningar kunna göras mot en ökning av denna omfattning.

I motion nr 712 har föreslagits, att reservationsanslaget skall höjas med 20 milj. kronor utöver vad som föreslagits i propositionen. Vid bifall till nämnda motion och här framförda förslag skulle till reservationsanslaget anvisas 124,5 milj. kronor. Med hänsyn till det betydande underskott, som jordbruket genom vårens uppgörelse fick godtaga, synes mig en sådan ökning av subventionsbeloppet, som föreslagits, vara rimlig och rättvis.

Med stöd av vad som ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen vid behandling av propositionen nr 215 till arealbidrag måtte anvisa 62 500 000 kronor att användas i enlighet med vad som i motionen angivits.

Stockholm den 7 december 1955

Gunnar Ericsson
i Näs